

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 109.919 van 1 september 2002
in de zaak A. 126.124/VII-27.703**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat H.K. BUKASA,,
 kantoor houdende te 1080 Brussel,
 Le Lorrainstraat 4/6

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 31 augustus 2002 om 11.15 u per fax heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot terugdrijving van de minister van Binnenlandse Zaken van 29 augustus 2002;

Gelet op de beschikking van 1 september 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 8 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 augustus 2002 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op zondag 1 september 2002 om 15 uur;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. K. BUKASA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd G. JACOBS;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij voorhoudt dat zij als advocate wou deelnemen aan een congres dat van 26 tot 31 augustus 2002 in Lissabon (Portugal) werd georganiseerd; dat zij via Brussel reisde; dat zij in Zaventem aankwam op 29 augustus 2002 en aldaar door de federale politie werd tegengehouden;

Overwegende dat op 29 augustus 2002 de thans bestreden beslissing tot terugdrijving werd genomen, die als volgt is gemotiveerd:

“artikel 3, eerste lid, 3/: kan geen documenten overleggen tot staving van het doel en, de verblijfsomstandigheden. Betrokkene werd door de Portugese autoriteiten op 28 augustus in het bezit gesteld van een Schengen-visum, geldig voor 10 dagen verblijf, om in Portugal een congres bij te wonen van advocaten. Zij kan geen documenten voorleggen waaruit blijkt wanneer dit congres doorgaat. Na aflevering van het visum heeft zij de terugkeerdatum van haar retourticket herboekt op 22 september 2002. Hierdoor geeft zij te kennen de toegestane verblijfsduur met 14 dagen te overschrijden en voldoet zij niet meer aan de voorwaarden die werden gesteld bij de aflevering van het visum. Daarenboven verklaart zij het grootste deel van haar verblijf te willen doorbrengen bij een kennis in België. Hiervoor beschikt zij over geen enkele uitnodiging.”

Dit is de bestreden beslissing;

Overwegende dat de verzoekende partij wordt vastgehouden in het INAD-centrum te Zaventem;

Overwegende dat de verzoekende partij vraagt dat de zaak door de Raad van State zou worden behandeld in de Franse taal; dat de zaak echter overeenkomstig artikel 53 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State in het Nederlands moet worden behandeld; dat deze bepaling geen afbreuk doet aan het recht van de partijen die niet zijn onderworpen aan de wetgeving op het gebruik der talen in bestuurszaken, om voor

hun akten en verklaringen de taal te gebruiken die zij verkiezen, zoals bepaald in artikel 66 van de gecoördineerde wetten ;

Overwegende dat de tot verzoekende partij vraagt dat haar persoonlijke verschijning zou worden bevolen; dat er echter geen wettelijk of reglementair voorschrift bestaat waarop de verzoekende partij zich kan steunen om de persoonlijke verschijning voor de Raad van State te vragen; dat de verzoekende partij geen redenen aangeeft waarom te dezen die persoonlijke verschijning zou aangewezen zijn;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat er een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen; dat alleen kan rekening worden gehouden met hetgeen in het verzoekschrift werd uiteengezet en niet met gegevens die slechts ter zitting worden aangebracht;

Overwegende dat de verzoekende partij als nadeel inroept dat zij niet alleen een belangrijke financiële investering verliest, maar dat zij in haar omgeving een slechte faam zou krijgen als iemand die is aangehouden en teruggedreven wegens onkiese en onwettelijke handelingen;

Overwegende dat een financieel nadeel in beginsel, behoudens andere aanwijzingen door de verzoekende partij niet moeilijk te herstellen is; dat de verzoekende partij terzake geen nadere aanwijzingen verschaft; dat in dat verband alleszins moet worden opgemerkt dat de kosten verbonden aan de inschrijving voor het congres in alle geval verloren lijken, nu het verzoekschrift pas op 31 augustus 2002 werd ingediend, en het congres op die datum eindigde; dat de Raad van State overigens niet inziet hoe een schorsing, gevorderd op 31 augustus 2002, door iemand die op 29 augustus tijdens een tussenlanding in Zaventem werd tegengehouden, de verzoekende partij zou kunnen helpen voor de verwezenlijking van het door haar aangegeven belangrijkste reisdoel, het bijwonen van een advocatencongres dat in Lissabon werd georganiseerd van 26 tot 31 augustus 2002;

Overwegende dat het niet bewezen is dat de personen die deel uitmaken van de rechtstreekse omgeving van de verzoekende partij op de hoogte zouden zijn van hetgeen zij in thans heeft meegemaakt; dat het evenmin bewezen is dat, indien men op de

hoogte zou zijn van de vasthouding en teruggedrijving, daaruit zou worden afgeleid dat dit gebeurde omwille van de aangehaalde redenen; dat het ingeroepen nadeel van morele aard is en gemakkelijk kan worden hersteld door een later tussen te komen vernietigingsarrest;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde van de door artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarden; dat deze vaststelling volstaat om het verzoek tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten begroot op 175 euro komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op 1 september tweeduizend en twee, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

E. BREWAEYS.